

NEVŞEHİRLİ ŞAİR NEDİM UÇAR'IN ŞİİRLERİNDE KELİME DÜNYASI

THE WORLD OF WORDS IN THE POETRY OF POET
NEDİM UÇAR OF NEVSEHİR

Filiz Meltem ERDEM UÇAR*

ÖZET

Dil, duygu ve düşüncelerin sözle dış dünyaya aktarılması olayıdır. Dolayısıyla dil dünyamızın temelini oluşturan kelimeler, iç dünyamızın birer aynası olarak hayatımızın vazgeçilmez unsurları durumundadırlar. Şair ve yazarların ruh hâli, inançları, heyecanları, zevkleri, kısaca duygu ve düşünce dünyaları, eserlerini ortaya koyarken tercih ettiği kelimelerle okuyucuya yansır. Bu sebeple şairlerin ve yazarların dil ve üslup özellikleri ve kelime dünyaları üzerinde yapılacak çalışmalar, onların sanatına, duygu ve düşünce dünyalarına daha yakın ve daha objektif ölçülerle yaklaşma imkanı tanıyacaktır.

Bu amaç doğrultusunda, çalışmamızda; sade ve samimi bir dille yazdığı şiirleriyle Türk halk edebiyatı ozan geleneğinin günümüzdeki temsilcisi olarak değerlendirdiğimiz Nevşehirli Şair Nedim Uçar'ın üslubu hakkında çözümleme yapılmaya çalışılacaktır. Bu yapılırken de şairin yayımlanmış şiirleri esas alınacaktır. Şiirlerindeki kelimeler, işlevleri ve içerikleri açısından değerlendirilip ortak gruplar oluşturulacaktır. Kelimelerin kullanım sıklığı incelenerek şairin kelime kullanımında tercih ettiği çeşitlilik görülebilecektir. Aynı konu üzerinde yoğunlaşmış kelimeler, kelime aileleri içinde değerlendirilecek, ayrıca şairin sık kullandığı sanatlar da ele alınacaktır. Bütün bunlar, bize şairin ruh dünyası, nesnelere, kavramları ve dünyayı algılayışı ile ilgili önemli bir kaynak oluşturacak ve böylece üslubu ile ilgili ipuçlarına ulaşmaya çalışılacaktır.

Anahtar Kelimeler: Söz varlığı, Üslup, Şiir Şair

* Arş. Gör. Dr., Nevşehir Üniversitesi, Fen Edebiyat Fakültesi, Türk Dili ve Edebiyatı Bölümü, e-posta:filiz.ucar@nevsehir.edu.tr

ABSTRACT

Language is the phenomenon of the transfer of feelings and ideas to the outside world verbally. Therefore, the words that form the basis of our language world are like the indispensable elements of our lives as of a mirror of our inner world. Poets' and writers' mood, beliefs, thrills, pleasures, briefly the world of their feelings and thoughts is presented to the reader with the words they prefer while producing their works. For this reason, the studies to be made upon the language and stylistic features as well as their world of words will enable us to approach to their art and worlds of emotion and thought with closer and more objective measures.

In parallel with this purpose, in our study; an analysis will be made about the style of poet Nedim Uçar from Nevşehir who is considered to be the representative of today of Turkish folk literature's poet tradition with his poems written in a sincere and plain language. During this analysis, the poet's published poems will be taken as a basis. The words in his poetry will be studied in terms of their functions and contents; following this common groups will be formed. It will also be possible to see the diversity he prefers in his use of words by examining the frequency of the use of words. The words that have focused on the same topic will be considered in word families and the figures of speech he uses frequently will be discussed as well. All of these will provide information about the poet's inner world, objects, conceptions and perception of the world and thus this will enable us to find some tips about his style.

Key Words: Vocabulary, Literary style, Poem, Poet.

Giriş

Sözcükbilim (leksikoloji), "dilin söz varlığını, yani sözcüklerini, türetmede görev alan biçimbirimlerini, birleşik sözcük, deyim, atasözü, kalıplaşmış söz gibi ögelerini incelemeye yönelik, bu ögelerin kökenlerini, oluşumlarını araştırarak biçim ve anlam açısından gelişmelerini saptamaya çalışan bir dilbilim dalıdır." (Aksan: 1998, 13).

Tanımdan da anlaşılacağı üzere sözcükbilimin ham maddesi kelimelerdir. Kelimeleri ve söz varlığını oluşturan diğer unsurları, dilin yapı taşları olarak ayrı ayrı incelemek, toplumun sadece dili hakkında değil, aynı zamanda tarihi, yaşam biçimi, hayata bakış tarzı kısaca kültürü hakkında da önemli bilgiler verecektir.

Dil bilimin önemli bir alanını oluşturan kelime dünyası çalışmaları, üslubu belirleyen önemli vasıtalarından biridir. Şairin veya yazarın duygu, düşünce ve ruh dünyası, kelime hazinesi, dili kullanma yeteneği, onun eserlerinde tercih ettiği kelimeler ve bu kelimelerin kullanım sıklığı ile yakından ilgilidir. Savaş Yelok bu konuda şunları ifade eder:

“Bir şairin şiirinde başvurduğu sanatların ses, mana ve armoniyle alakaları nispetinde kelime frekansları da onun psikolojik, sosyolojik ve poetik dünyasını ortaya koyan unsurlardır. Gramatikal sistemde bir araya gelen ve belirli bir fikir, duygu, hayal ve heyecana dair ipuçları taşıyan kelimeler, mısralar, bölümler ve nihayet bütünüyle şiir, onu ifade edenin umumi ve hususi yönlerini gösterir.” (Yelok: 2008, 442-470).

Nedim Uçar'ın “Dünya Bir Dostluk Bahçesi”, “Umutlar Sevmekle Başlar”, “Gün Işığında Zaman” ve “Sılaya Özlem” adlı kitaplarındaki şiirleri üzerine yaptığımız bu çalışmada, sözcükbilimin yapısal kısmıyla ilgilenilmiş; yani esere bağlı leksikolojik çalışmaya yönelinmiştir. Böylece şairin kullandığı kelime türleri, bu kelimelerin sıklık dereceleri belirlenerek onun kavramlar dünyası, üslubu hakkında önemli ipuçları elde edilmiştir.

Nedim Uçar

Nedim Uçar, 1945 yılında Nevşehir'in Hacıbektaş ilçesine bağlı Köşektaş köyünde doğmuştur. Ankara Polis Koleji ve Polis Akademisini bitiren Uçar, aynı zamanda Ankara Üniversitesi Hukuk Fakültesi ve Ankara Üniversitesi Eğitim Fakültesine devam etmiş, Anadolu Üniversitesi Mühendislik Mimarlık Fakültesinden mineraller, kıymetli ve yarı kıymetli taşlar ve tarihî eserler konusunda uzmanlık belgeleri almıştır. Görevi gereği çeşitli illerde çalışan Uçar, 1994-2005 yılları arasında Emniyet Genel Müdürlüğünde 1. Sınıf Emniyet Müdürü olarak görev yapmış ve 2005 yılında Teftiş Kurulu Başkanlığından Başmüfettiş olarak emekli olmuştur.

Uçar'ın şiirle tanışması çocukluk yıllarına rastlar. O, henüz dört yaşındayken şiirle tanışmıştır. Çocukluğunu köy hayatı içinde geçirmiş; ilk şiir kitabı olan ve 1974'te yayımlanan “Öksüz” isimli eserinde de o zamanki köy gerçeklerini ve buralarda yaşayan insanların sıkıntılarını dile getirmiştir.

“Şiir benim kırk yıllık arkadaşım; bedenimin bir parçası, duygu ve düşüncelerimin dışı yansımasıdır. Kırk yıldır yazıyorum durmadan, sevdiklerime birer anı bırakmak için gönül pınarından.” diyen şair için şiir, gerçekten vazgeçilmez bir tutkudur. Aşk, özlem, insan sevgisi, tabiat sevgisi, Allah

sevgisi, Peygambere övgü, gurbet acısı, sosyal konular gibi çok çeşitli konularda şiirler yazmıştır. Ayrıca Yunus Emre, Ahmet Yesevi, Karacaoğlan, Hacı Bektaş-ı Velî gibi önemli isimler için yazılmış şiirleri bulunmaktadır. Şiirleri ulusal, uluslararası, kurumsal ve bölgesel nitelikli yarışmalarda yetmişin üzerinde ödül kazanmış, yurt içinde ve yurt dışında birçok gazete, dergi, antoloji ve kitaplarda yayımlanmış, yüz altmış sekiz şiiri de yabancı dile çevrilmiştir. Ayrıca basılan kitaplarından üçü Türkçe-İngilizce şeklinde yayımlanmıştır. Şairin şiirlerinden iki yüzü Türk Sanat Müziği dalında, ikisi Hafif Müzik dalında, üçü de Çocuk Şarkıları dalında bestelenmiştir (Uçar: 2010b, 10).

Lirik bir söyleyişin, sade ve samimi bir dilin hakim olduğu şiirlerinde şair, genellikle on birli hece ölçüsünü kullanmış, zaman zaman da yedili ve sekizli hece ölçülerini denemiştir.

Şairin yayımlanmış on bir şiir kitabı dışında bir romanı, bir hikâye kitabı ve dört tiyatro eseri bulunmaktadır.

Sürekli kendini yenileyen ve aşan bir şairdir Nedim Uçar. "Öksüz" adlı ilk şiir kitabından sonra daha da güzel şiirlerle karşımıza çıkmıştır. Kendisi bu durumu şöyle ifade eder: "ÖKSÜZ büyüdü, gelişti, olgunlaştı. Şimdi bambaşka güzelliklerle bütünleşmiş olarak aramızda dolaşiyor. Büyümek, güzelleşmek için yağmura ihtiyaç vardı sadece. Uzattı ellerini göklere doğru. Yeniden özüne dönerken yağmurla buluştu sessizce."

Eserleriyle gelecek kuşaklara iz bırakan şair ve yazar Nedim Uçar, sanat hayatına büyük bir hızla devam etmekte; yeni çalışmalarıyla ve aldığı ödüllerle daha çok başarılar imza atmaktadır. Biz de kendisine bu güzel ve duygu dolu yolculuğunda başarılar diliyoruz.

1. Nedim Uçar'ın Şiirlerinde Kelime Dünyası

Bir dilin örgüsünü oluşturan kelimeler, insan yaşamında birinci derecede önemlidir ve insana, çevresine ilişkin önemli kavramları yansıtır. Şairlerin üslubunu belirleyen temel unsurlardan biri şüphesiz ki onların kelime dünyalarıdır. Ruh hâlleri, inançları, heyecanları, zevkleri, kısaca duygu ve düşünce dünyaları, eserlerini ortaya koyarken tercih ettiği kelimelerle okuyucuya yansır. Bu sebeple şairlerin dil ve üslup özellikleri ve kelime dünyaları üzerinde yapılacak çalışmalar, bize onların sanatına, duygu ve düşünce dünyalarına daha yakın ve daha objektif ölçülerle yaklaşma imkânı tanıyacaktır.

Bu amaç doğrultusunda Türk halk edebiyatı ozan geleneğinin günümüzdeki temsilcisi olarak nitelendirebileceğimiz Şair Nedim Uçar'ın şiirlerindeki kelimeler, işlevleri ve içerikleri açısından değerlendirilip ortak gruplar oluşturulmuştur. Kelimelerin kullanım sıklığı incelenerek şairin kelime kullanımında tercih ettiği çeşitlilik görülmüştür. Aynı konu üzerinde yoğunlaşmış kelimeler, kelime aileleri içinde değerlendirilmiştir. Bütün bunlar, bize şairin ruh dünyası, nesnelere, kavramları ve dünyayı algılayışı ile ilgili önemli bir kaynak oluşturmuş ve böylece üslubu ile ilgili ipuçlarına ulaşmaya çalışılmıştır.

1.1. Nedim Uçar'ın Şiirlerinde Kelime Aileleri

1.1.1. Tabiat ile İlgili Kavramlar

İçinde pek çok kavramı barındıran tabiat, Nedim Uçar'ın şiirlerinde geniş bir yer tutar. Her şiirinde sık sık karşımıza çıkan tabiat unsurlarının yanı sıra, tabiat sevgisinin ön plana çıktığı ve bizzat tabiat hakkında yazılmış şiirleri de bulunmaktadır. "Bahar Tutkusu", "Ağaç ve Ben", "Yaylalar" bunlardan sadece birkaçıdır. Şiirlerinde tabiat unsurlarını çok kullanması, şairin tabiat sevgisinin açık bir göstergesidir.

Uçar'ın incelenen şiirlerindeki tabiat ile ilgili kelimelerin toplam sıklığı 3560'tır. Bunlar içinde en çok tekrar edilen kelimeler, "dağ", "yol" ve "su"dur.

"Dağ" kelimesinin kullanım sıklığı 218'dir. Şair, dağ kelimesinden çoğunlukla zamanın tabiatla oluşturduğu değişiklikleri anlatmak için yararlanmıştı:

Dağlara sis çöktü hava karardı
Bir türlü sabahsız ölemiyorum. (Maziye Bakınca)
Bizim ele bahar geldi diyorsun,
Burada **dağlara** kırağı düştü. (Kırağı Düştü)
Dağlara çökerken güz yorgunluğu,
Yollar uzak diye bahane bulma. (Sevgisiz Yaşamak)
Mor **dağların** şakakları kırıştı,
Gurbet elde çile çekmek zorlaştı. (Bir Tanem)

"Dağ", kimi zaman yüceliği ile benzetme unsuru olarak kullanılır:

Yüce **dağ** başının gitmez dumanı
Bulutlar rüzgârda çeker amanı. (Lütfen Geri Ver)
Karlı, yüce **dağlar** aşan
Yollar Mevlâ'ya uzanır. (Eller Mevlâ'ya Uzanır)

Şair bazen derdinin bazen de aşkının büyüklüğünü anlatmak için “dağ” kelimesinden yararlanır.

Nedim’in derdine dayanmaz **dağlar**,
Gecenin koynunda bulutlar ağlar. (Gün Batar)
Sabırla gerçeğin sırrına varan,
Aşk ile **dağları** delendir insan. (Onurlu İnsan)
Gölgeli buluta **dağ** mı dayanır?
Yağmurlar ovaya indiği zaman. (Bahar Tutkusu)

Uçar’ın incelenen şiirlerindeki “yol” kelimesinin kullanım sıklığı 149’dur. Bu şiirlerde yol, kimi zaman bir başlangıcın kimi zaman bir bitişin habercisidir:

Yola çıkan turnaların göçünde,
Beni başka dünyalara saldın sen. (Saçlarında Yıldızlar)
Dönüşü olmayan **yolun** başında,
Felek yerden yere vurdu gönlümü. (Dönüşü Olmayan Yol)
Mutlu olmak varsa **yolun** sonunda,
İnsaf eyle diyar diyar gezdirme. (Mutlu Olmak)
Bazı şiirlerde bu kelime ömrü simgelemiştir:
Beklemekle geçti **yolun** yarısı,
Akşamın güneşi altın sarısı. (Dumanlı Dağlar)
Gözümün ışığı, gönlümün varı,
Birlikte yürüdük **yolumuz** yarı. (Aklımı Alan Güzel)
Tükendi **yollarda** gözümün ferisi,
Kalbimin kapısı kilitli kaldı. (Kalbimin Kapısı)

Varılmak istenen hedef karşısında bazen bir engel, bazen de bu hedefe giden bir araçtır “yol”:

Hakk’a doğru giden **yolda**,
İlahi bir gizdir Yunus. (Kalplerdeki Yunus)
Ah, bu **yollar** kollarımı bağlıyor,
Benim artık buralarda yerim yok. (Ah Bu Yollar)

Kimi zaman da umutsuzluğun, çaresizliğin farklı bir şekilde ifade edilmiş tarzıdır:

Yorgun düştüm artık **yolun** sonunda,
Anlamı yok bugünün de, dünün de. (Unuttum)

Uçar'ın şiirlerinde "su" kelimesinin kullanım sıklığı 136'dır. Şiirlerde su saf-
lığın, temizliğin sembolüdür:

Suların cilaladığı bir çakıl taşı gibiyim,
Hıçkırın pınarın ayağında yosun tutmayan. (Özgürce Sevmek)
Ay ışığı yıkanırken **sularda**
Yüreğimde sevdamız var bir tanem. (Ay Işığı Sularda)
Mor çiçekler toz pembeye çalınca,
Yeşil pınar billur **suyla** dolunca. (Allı Turnam)
Şair sevgisinin derinliğini anlatmak için kullanır bu kelimeyi:
Sana olan tutkum **sulardan** derin,
Sensiz dünya bana el anneciğim. (Anneciğim)
Bazen vazgeçilmez hayati bir unsurdur:
Ekmekle **su** gibi muhtacım sana,
Yağmurun sessizce yağdığı yerde. (Bir Yudum Sevgi)
Bazen de ferahlatan bir unsur:
Özgürlük adına umutla beklenen yarınlar,
Su serper yüreğime nefes almak kadar. (Gün Tükendi)
Ağaçlar canlanır bir damla **sudan**,
Ay çıkar uyanır gece uykudan. (Düşündükçe Bulursun)

Şairin incelenen şiirlerindeki tabiat ile ilgili kullandığı kavramlar ve bu kav-
ramların kullanım sıklığı şu şekildedir: dağ (218), yol (149), su (136), gül
(129), yağmur (123), bahar (115), bulut (11), yıldız (93), güneş, dünya,
rüzgâr (81), toprak, yel (65), taş (55), sel (54), mevsim (50), dal (49), gök
(48), ay (42), yaprak (41), yaz, sahil (40), ışık, yayla, çiçek (38), sahil (36),
ağaç, vadi (37), duman (35), esmek (34), ufuk (33), sis, ateş (32), kış (30),
seher (29), deniz (27), gökyüzü, (25), gökkuşağı, gölge (24), sema, çöl
(23), buz (22), pınar (21), dere, gece (20), mehtap, duvar (19), dalga,
ova (17), hava, ilkbahar (16), martı, şafak (15), akşam, kor, akmak (14),
güz, nehir (13), çimen, dolunay, fırtına (12), çınar, hazan, tan, gün batımı,
alev (11), göl, kır, kaya, âlem, sonbahar, tepe, yamaç, köprü (10), bahçe,
çeşme, koy, köz (9), bozkır, bağ, gün dönümü, kül, kum, ot, yosun (8),
ayaz, buzul, çay, çağla-, çiğdem, gurup, şimşek (7), burç, doğa, ırmak,
karanlık, okyanus, sabah, volkan (6), akasya, cihan, çiğ, çakıl, kırağı, lav,
lale, söğüt, solmak, uçurum, yanardağ, yağmak (5), çiğ, diken, etek (dağ),
evren, fidan, kutup, kasırga, kumsal, mercan, menekşe, Samanyolu, sar-
maşık, yerküre, yeşermek (4), çayır, çağlayan, boran, derya, ebemkuşağı,
gonca, kainat, kıvılcım, kıta, kardelen, kekik, kıraç, toz, tomurcuk, tüt-

mek, yeryüzü, yatak (dere), yıldırım (3), bina, boğaz, bayır, çoban, çam, damla, ek-, biç-, gelgit, gelincik, hanımeli, harman, kıyı, kale, kavak, küre, meyve, manzara, orman, ozan, seyyare, sürgün, sararmak, şelale, tufan, tünel, uydu, yakamoz (2), çamur, çorak, çevre, çalı, defne, elma, fesleğen, feza, gezegen, gök kubbe, harabe, iklim, Jüpiter, kaktüs, karar-, kuyu, kal-ker, krater, kanyon, karanfil, kaldırım, leylak, meşe, Merkür, Mars, Merih, mah, Neptün, nilüfer, oluk, otlak, orkide, yeşillik, Plüton, papatya, rıhtım, sur, Satürn, sarkıt dikit, sahra, sarnıç, siklamen, sümbül, servi, tünek, tarla, Uranüs, umman, uzay, Venüs, vaha, zemheri, zambak (1).

1.1.2. Duygu ile İlgili Kavramlar

Nedim Uçar'ın hayatının büyük bir bölümü gurbette geçmiş, bu da şiirlerine ayrılık, hasret, hüznün olarak yansımıştır. Şiirlerinde kimi zaman bir güzele, kimi zaman memleketinin herhangi bir köşesine, kimi zaman da yıllarca hasret kaldığı annesine duyduğu aşkı, özlemi anlatmıştır.

Şairin şiirlerindeki duygu ile ilgili kavramların toplam sıklığı 1687'dir. Bu kavramlar ve kullanım sıklıkları şu şekildedir: gönül (160), kalp (126), yürek (112), aşk (105), sevgi (95), dert (75), sevdâ (62), hasret (61), sevmek (53), gülmek, hüznün (51), umut (48), çile (47), istemek (44), yâr (40), yalnızlık, hoşgörü, mutluluk (34), acı (32), duygu (29), özlem (27), özlemek (26), ağlamak (23), coşmak (19), (aşk) ateşi (16), küsmek, pişmanlık (15), ayrılık (14), sızı (12), sevinç (11), yas, âşık, kahır (9), hislenmek, huzur, sine, keder (8), tutku, sevdalı, sevgili, kırmak, yanmak (7), bağır, tutulmak, utanmak, (yüreği) burkulmak, arzu (6), yakmak, yanmak, utanç kaygı, üz-mek, his, âh (5), ürpermek, saygı, sabır, korku, kıskanmak, çaresizlik, isyan etmek, matem, kuşku, hicran, murat (4), ürkek, hisse-, mutsuz, sezgi, tebessüm, efkâr, naz (3), öfke, kin, ilham, haz, ciğer, güven, ıstırap (2), kırgın, nefret, incit-, emel, gülümsemek, içli, maşuk, tasa, hürmet, kasvet, üzüntü, üzgün, hoyrat, kararsızlık, yakınma, serzeniş, şikâyet, telaş, irkil-, heves, gam, kız(dır)mak, sakınmak, çekinmek, dokunmak, elem, mahzun, cefa, dağlamak, hicap, feryat (1).

1.1.3. Yer ile İlgili Kavramlar

Nedim Uçar, şiirlerinde gerek gezip gördüğü yerlerle ilgili izlenimlerini anlatırken, gerek yıllarca uzağında kaldığı memleketine olan özlemini dile getirirken gerekse zamanın tabiatı oluşturduğu değişiklikleri anlatırken yer ile ilgili kavramlardan yararlanmıştır. Bu kavramların toplam kullanım

sıklığı 1470'tir. Çalışmamızda yön ile ilgili kelimeler de yer kavramı içinde, ancak ayrı bir grupta değerlendirilmiştir. Çünkü incelediğimiz şiirlerde bu kavramların kullanım sıklığı da oldukça fazladır.

Şairin şiirlerindeki yer ile ilgili kavramlar ve bunların kullanım sıklığı şu şekildedir: dağ (218), yol (149), yer (113), yıldız (93), dünya (81), gök (48), gurbet (39), yayla (38), vadi (37), sahil (36), ufuk (33), deniz (27), gökyüzü, tan yeri (25), çöl, sema (23), pınar (21), dere (20), sıla, durak (19), ev (18), ova (17), sokak (14), nehir (13), çimen (12), şehir, diyar (11), tepe, göl, kır, âlem, köprü, yamaç (10), bahçe, koy, çeşme (9), yuva, köşe, bağ (8), çay, buzul (7), çevre, burç, okyanus, ırmak, mekân (6), köy, doruk, saray, uçurum, cihan, yanardağ (5), etek (dağ), kutup, yerküre, kumsal, evren (4), çadır, derya, kıta, cadde, dönemeç, yatak (dere), yeryüzü, huzur, han, kâinat, yokuş (3), bina, rıhtım, kıyı, boğaz, kale, meydan, oda, Ekvator, şelale, seyyare, mesafe, zirve, küre, menzil, dergâh, tünel (2), tarla, vitrin, market, gezegen, uzay, feza, Batı (Avrupa), yaban el, belde, kahve, bulvar, pencere, tandır sedir, gök kubbe, dam, Satürn, Jüpiter, Plüton, Neptün, Uranüs, Mars, Merih, merkez, sahra, zemin, kürsü, kuyu, çatı, zindan, harabe, umman, gülşen, mesken, etraf, mahalle, vaha, otlak, sahne, kaldırım, durak (1).

Şairin incelediğimiz şiirlerindeki yön ile ilgili kavramların toplam sıklığı ise 372'dir: iç (88), üst (55), ara (29), baş (32), uzak (22), yan, ön (18), alt (15), geri, orta, dış (12), karşı (8), öte, yön (7), art, peş, uç (6), aşağı (5), nokta (4), yakın, sağ, sol (2), irak, dip (1).

Yön ile ilgili bu kavramlara baktığımız zaman en dikkat çekici nokta, şairin, incelediğimiz şiirlerinde "uzak" kelimesini 22 kez, "yakın" kelimesini ise sadece 2 kez kullanılmış olmasıdır. Bu durum, bir gurbet şairi olarak da nitelendirebileceğimiz şairin "uzak"lardaki memleketine ve en önemlisi de annesine duyduğu özlemle açıklanabilir.

1.1.4. Zaman ile İlgili Kavramlar

Nedim Uçar'ın şiirlerinde zaman ile ilgili kavramlar önemli bir yer tutar. Zamanın öneminin farkında olan şair, duygu ve düşüncelerini adeta içinde bulunduğu zamanla özdeşleştirmiştir.

Seneler değişti, **mevsimler** şaştı,
Bulutlar ağladı, dereler taşı. (Düştük)
Binalar yıkıldı, köprüler uçtu,

İlkbahar ayında sellere düştük. (Düştük)

Baharda şimşekler çaktığı **zaman**,

Yüreğimin teri kurumadan gel.

Yağmurlar doruğa çıktığı **zaman**,

Sel suyu göllere yürümeden gel. (Baharda Şimşekler)

Şairin incelediğimiz şiirlerindeki zaman ile ilgili kavramların toplam sıklığı 1000'dir. Bunlar içerisinde en çok kullanılanları "gün" ve "bahar" kelimeleridir.

Şiirde zaman ifadesi olarak en çok kullanılan "gün" kelimesinin kullanım sıklığı 144'tür. Bu kelime, şair için kimi zaman belirli bir günü kimi zaman da geniş bir zaman dilimini ifade eder.

Âşğın **günleri** gurbette geçer,

Bir türlü yanına gelemiyorum. (Maziye Bakınca)

Yorgun düştüm artık yolun sonunda,

Anlamı yok **bugünün** de, dünün de. (Unuttum)

Geleceğe umutla bakan, hayattan zevk almasını bilen şairin genellikle umudu simgeleyen "bahar" kelimesini de zaman kavramı olarak sıklıkla kullandığını görürüz. Bu kelimenin zaman ifadesi olarak kullanım sıklığı 115'tir.

Baharla birlikte hasretlik biter,

Serin kış yelleri dindiği zaman. (Bahar Tutkusu)

Nedim Uçar'ın incelediğimiz şiirlerindeki "zaman" ile ilgili kavramlar ve bu kavramların kullanım sıklığı şu şekildedir: gün (144), bahar (115), zaman (85), ömür (52), sabah (51), mevsim (50), yaz (43), yıl (35), kış (30), çağ (28), seher (22), gece, gündüz (20), an (19), vakit (17), ilkbahar (17), şafak, yarın (15), ikindi, akşam, ay, şimdi (14), güz (12), sene, gün batımı (11), sonbahar, hazan (10), saat (9), mazi, gün dönümü (8), tarih, erken (7), akşamüstü, bugün, yaş, dün, birden (6), eylül, kuşluk (5), nisan, süre, asır (4), geçmiş, süreç, önce, öğle (3), yüzyıl, hafta, ansızın, haziran (2), ağustos, saniye, dönem, geç, günbegün, bildir, gününbirlik, pazartesi, sürekli (1).

1.1.5. Renk ile İlgili Kavramlar

Nedim Uçar, şiirlerinde gerek duygularını ifade ederken gerekse tabiati tasvir ederken renklere çok fazla başvurmuştur. Toplam kullanım sıklığı

306 olan renk ile ilgili kavramlar ve kullanım sıklıkları şu şekildedir: sarı (68), mavi (51), kara (35), renk (30), beyaz (29), al (28), yeşil (22), mor (19), ak (18), pembe (15), siyah (9), kızıl, boz (8), gülkurusu, kahverengi, lacivert (2), gri, alaca, turkuaz (1).

Şiirlerde en çok kullanılan renk sarıdır. Sarı kimi zaman hüznü simgeleyen sonbaharı anlatmak için kullanılmıştır.

Be, hey deli gönül çekil aradan,
Dallar gazel döker **sarı** üstüne. (Üstüne)
Hazan mevsiminin **sarı** renginde,
Akasya dalları suyun denginde. (Işık Demeti)
Uçar'ın şiirlerinde yıldızların rengi her zaman sarıdır.
Sarı yıldız hüznü batmadı,
Şeyda bülbül gül dalında yatmadı. (İçimdeki Yalnızlık)
Mavi deniz sahillerde coşarken,
Mor dağlara **sarı** yıldız düşerken. (Ay Işığı Sularda)

Şiirlerde siyah ve kara renkleri, daha çok olumsuz durumları ifade etmek için kullanılmıştır:

Yokluğun kalbimde bir **kara** leke,
Geçirdim ömrümü dert çeke çeke. (Yağmurun Sesi)
Siyaha boyadık çayır çimeni,
Kaptan olmayana verdik dümeni. (Düştük)

Şiirlerde en sık kullanılan renklerden biri de mavidir. Kimi zaman gökyüzünün, kimi zaman suların kimi zaman da sevgilinin gözleri mavi olarak tasvir edilmiştir:

Tanyeri ağarıp şafak sökünce,
Akdeniz **mavisi** gözün gülüyor. (İlkbahar Yağmuru)
Yırtılınca göğün **mavi** perdesi,
Yıldızlar yerlere döküldüler. (Döküldüler)

Sahillerin **mavi** sığı sularında,
Pembe hülyalara dalan akşamlar. (Yeşil Vadilerde Akşam)

Şair zamanı anlatmak için de sık sık renk ile ilgili kavramlardan yararlanmışır:

Siyah renge boyanırken havalarda,
Hayalinle sensizliği oyladım. (Düşe Kalka)
Beyaz renge boyadım tüm umutlarımı,
Alaca karanlık çökmeden pembe ufuklara. (Özgürce Sevmek)

1.1.6. Ses ile İlgili Kavramlar

Nedim Uçar'ın şiirlerine canlılık ve ahenk getiren unsurlardan biri de ses ile ilgili kavramlardır. Şiirlerde canlı varlıkların yanında cansız varlıkların sesleri ile ilgili kavramların da yoğun olarak bulunması dikkat çekmektedir. İnsan dışındaki varlık ya da kavramlara ait sesler genellikle tabiat taklidi kelimelerdir.

Dereler **çağlayıp** aktığı anda,
Özlem sona erer haz dile gelir. (Beyaz Karıncalar)
Sarı çiğdem gelin olur düşünde,
Yaylalarda koyun kuzu **meleşir**. (Allı Turnam)

Şiirlerde sessizliği anlatan kavramlar da bulunmaktadır. Ancak bunlar ses ile ilgili kavramlardan çok azdır. Sessizlik ile ilgili kavramlar daha çok geceyi ya da akşam vaktini anlatmak için kullanılmıştır:

Sarı buğday başağı kıvranırken sancıdan,
Gurubun kızıl rengi **sessizce** soluyordu. (Tütsülenmiş Dağlar)
Bir yudumda içtim **sessiz** geceyi,
Şafaklar sökerken sahil boyunda. (Sahil Boyunda)
İlk akşamın **sessizliği** dallarda,
Yavru kuşun özlemi var yollarda. (Bir Tanem)

Ses ile ilgili kavramların sessizlik ile ilgili kavramlardan çok daha fazla olması, şairin hareketli ve canlı yaşam tarzının şiirlerine yansımalarıyla açıklanabilir.

İncelenen şiirlerdeki ses ile ilgili kavramların toplam kullanım sıklığı 278'dir. Bunlardan 39'u sessizlik ile ilgili kavramlardır: demek (94), söz (45), söylemek (38), ses (34), konuşmak, dile gelmek, dil, yankı (11), sessiz (10), dinlemek (9), sessizlik, çığlık, figan (7), duymak (6), çağlamak (5), inlemek, ıssız, çınlamak, (4), seslenmek, suskunluk, suskun, haykırış (3), melemek, susmak, dillenmek, hıçkırık, ezgi, seda (2), inilti, gürllemek, lâl, çağır-mak, kükremek, cıvıdamak (1).

1.1.7. Din ile İlgili Kavramlar

Nedim Uçar'ın şiirlerinde dinî kavramlar da oldukça sık karşımıza çıkmaktadır. Hatta şairin "Gün Işığında Zaman" adlı kitabındaki şiirleri, genellikle Allah ve Peygamber sevgisi üzerinedir. Bu kavramla ilgili kelimelerin toplam kullanım sıklığı 260'tır. Bunlar içerisinde en fazla kullanılanları "Muhammed" ve "Allah" kelimeleridir.

Şairin şiirlerinde geçen dinî kavramlar ve bu kavramların kullanım sıklıkları şu şekildedir: Muhammed (23), Allah (21), Mevlâ, mezar (20), şehit (16), (Allah) aşkı, Tanrı (14), yakarmak (10), Hakk, ölüm (8), kul (7), Kur'an (6), Yaradan (5), Azrail, mahşer, bayram (dinî) (4), Rab, Kitap, dua, fani, ezan, iman, cennet, inanç, secde (3), kader, cehennem, günah, miraç, nur, Fatıha, kefen, din (2), şهادet, cami, oruç, besmele, sevap, melek, minare, kevser, sırat, Kabe, Hac, Cebrail, Mekke, Medine, mescit, Zebur, Davut, Tevrat, Musa, İncil, İsa, tasavvuf, ibadet, vecd, mabet, ecel, salavat, göm(ül)mek (1).

Görüldüğü gibi şair, Allah ile ilgili olarak ayrıca Mevlâ, Tanrı, Hakk, Yaradan, Rab kavramlarını da sıklıkla kullanmıştır. Bu kavramların toplam kullanım sıklığı 71'dir.

1.1.8. Hayvanlar ile İlgili Kavramlar

Nedim Uçar'ın şiirlerinde hayvanlar ile ilgili kavramların toplam kullanım sıklığı 147'dir: kuş (53), turna (22), bülbül (13), ceylan (10), kuğu (6), kuzu, karınca (4), koyun (3), arı, kırlangıç, kelebek, kartal, kuzgun, leylek, örümcek, tay (2), at, ayı, baykuş, böcek, fil, fok güvercin, kumru, karga, keklik, ördek, penguen, serçe, şahin, yarasa, yılan (1).

Bunlar içinde en sık kullanılanı kuşlarla ilgili kavramlardır. Özellikle turna ve arkasından bülbül, en çok adı geçenlerdir. Bu kavramlar ya benzetme unsuru olarak ya tabiatın bir parçası olarak ya da zamanı anlatmak için yer almışlardır.

Gün vurdukça karlı dağlar tutuşur,
Su boyunda **yavru kuşlar** ötüşür. (Yaz Yağmuru)
Artık beni anladın mı **can kuşum**,
Hicranından gece, gündüz sarhoşum. (Tutuldum)
Fırsatlar önünden geldi de geçti,
Gençliğin elinden **kuş** gibi uçtu. (Gönülle Sohbet)
Hasreti, çileyi bir yana attım,
Göç eden **kuşlara** gönlümü kattım. (Gözlerin Bağlar)
Yola çıkan **turnaların** göçünde,
Beni başka dünyalara saldın sen. (Saçlarında Yıldızlar)
Yaylanın üstünde bir duman tüter,
Goncanın dalında **bülbüller** öter. (Bahar Tutkusu)

1.1.9. Hayal ile İlgili Kavramlar

Şair, hayal ile ilgili kavramlara oldukça sık başvurmuştur. Bu kavramların toplam sıklığı 144'tür: ruh (49), hayal (48), düş (15), hülya (12), rüya (10), serap (6), melek (2), tahayyül, peri (1).

Şair hayatın anlamını âdeta hayal kurmakla özdeşleştirmiştir:

Nasıl unuturum düşün bir kere,

Adını anmadan duramıyorum.

Kimseler olamaz derdime çare,

Sensiz hayal bile kuramıyorum. (Hayal Bile Kuramıyorum)

Çalışırım gece gündüz durmadan,

İnsan nasıl yaşar hayal kurmadan? (Başımıza Gelenler)

1.1.10. Vatan ve Millet ile İlgili Kavramlar

Ülkesini ve milletini çok seven şairin şiirlerinde vatan ve millet ile ilgili kavramlar da oldukça sık görülür. Bu kavramların toplam sıklığı 100'dür: şehit (16), vatan (15), toprak (12), yurt, millet (10), bayrak (9), Türkiye (8), zafer, Türk (3), ay-yıldız, gazi (2), bağımsız, devlet, marş, ordu, ulus, Anadolu, halk, Türklük, şehadet, Türkçe (1).

Sık kullandığı kavramlardan biri olan vatan kelimesini şair, kimi zaman gurbeti anlatmak için kullanmıştır:

Gurbetteki yolcu özler **vatani**,

Leylekler yuvaya döndüğü zaman. (Bahar Tutkusu)

1.1.11. Müzik ile İlgili Kavramlar

Nedim Uçar'ın şiirlerindeki kelimeler arası ahenk, âdeta bir musiki hissi uyandırır insanda. Toplam kullanım sıklığı 91 olan müzik ile ilgili kavramlar şunlardır: söylemek (38), türkü (10), dinlemek (9), saz, şarkı (6), tel (4), ağıt (3), çalmak, fasıl, ezgi, nağme (2), müzik, hava, şarkı, saba, senfoni, inlemek, ney (1).

1.2. Nedim Uçar'ın Şiirlerinde Kelime Türleri

Nedim Uçar'ın incelenen şiirlerinde yer alan kelimeler, türleri bakımından isimler, fiiller ve edatlar olarak üç grupta incelenmiştir. Başka kelimelerle birlikte grup oluşturarak cümlede görev almış isim-fiil, sıfat-fiil ve zarf-fiil olan kelimeler, yukarıda belirtilen gruplara dahil edilmemiştir. Bunların içinde birbirinden farklı olan kelimelerden 965'i isim (asıl isim, sıfat, zamir, zarf), 415'i fiil ve 29'u edat (edat, bağlaç, ünlem) olmak üzere toplam

1409'dur. Bu verilere bakıldığında isim kullanımının fiillere göre daha fazla olduğu görülmektedir. Ancak bu durum, şairin üslubu ile ilgili değildir. Çünkü her varlığın ve kavramın bir ismi olduğu için bir dilde isimlerin sayı bakımından fazla olması doğaldır.

1.2.1. İsimler

İsimler nesnelere karşılık gelen kelimelerdir. Nesnelere, canlı cansız bütün varlıklar, kavramlar, vasıflar, şahıslar, durumlar, kısaca zaman ve mekân içinde ve insan kafasında mevcut olan bütün maddi ve manevi varlıklardır. İşte isimler, bütün bu nesnelere dildeki karşılıkları olan kelimelerdir (Ergin: 1990, 206).

Bilindiği gibi çeşit çeşit nesne vardır. Bu durumda bu çeşit çeşit nesnelere karşılık gelen isimlerin de karşılıkları nesnelere anlamlarına göre kendi aralarında birtakım kelime çeşitlerine ayrılması ve her kelime çeşidinin ayrı ayrı ele alınması gerekir.

Varlık ve kavramların adı olarak nesnelere karşılık gelen kelimelere dar anlamı ile isim (ki biz bu türü "asıl isimler" olarak adlandırdık.); nesnelere nitelendirerek ve belirterek karşılık gelen isimlere sıfat; nesnelere işaret etmek veya temsil etmek suretiyle karşılık gelen isimlere zamir ve durumları karşılık gelen isimlere zarf adı verilir. Böylece geniş anlamı ile isim altında toplanan kelimeler; asıl isimler, sıfatlar, zamirler ve zarflar olmak üzere dört gruba ayrılır (Ergin: 1990, 206).

1.2.1.1. Asıl İsimler

İsimler, canlı, cansız bütün varlıkları ve kavramları tek tek ya da tür olarak karşılık gelen; varlıkların ve kavramların adları olan kelimelerdir (Ergin: 1990, 206-207). Nedim Uçar'ın incelediğimiz dört kitabında yer alan 266 şiirinde kullandığı asıl isimlerin sayısı toplam olarak 6756'dır. Bunlardan birbirinden farklı olanların sayısı 579'dur. Çalışmamızın "Nedim Uçar'ın Şiirlerinde Kelime Aileleri" bölümünde isimlerin içerikleri üzerine ayrıntılı bilgi verildiğinden burada bu konuya ayrıca değinilmeyecektir.

İncelediğimiz şiirlerde geçen asıl isimler ve bunların kullanım sıklıkları şu şekildedir: dağ (218), gönül (160), yol (149), gün (144), su (136), gül (129), kalp, yağmur (123), yer (113), yürek, bulut (111), bahar (107), aşk (105), sevgi (95), yıldız (93), iç (88), zaman (83), güneş, dünya, rüzgâr (81), dert (75), toprak, yel (65), sevda (62), hasret (60), taş (55), sel (54), ömür, (51), mevsim, üst (50), dal, ruh (49), gök, hayal, sabah (48), umut,

hüzün (47), söz (45), ay (42), yaprak (41), yaz, sahil, yâr (40), gurbet, çile (39), ışık, yayla, çiçek (38), ağaç, vadi (37), sahil (36), duman, (35), ses, yalnızlık, yıl (34), ufuk (33), acı (32), ateş, baş, anne (31), kış, duygu, sis (29), çağ (28), deniz, özlem, renk, seher (27), gökyüzü, tan yeri (25), gökkuşağı, gölge, mavi (24), sema, çöl, (23), buz, seher, uzak (22), pınar, Allah (21), dere, gece, Mevlâ, sarı (20), mehtap, duvar, an, sıla, anı (19), ev, mutluluk (18), dalga, ova, vakit, gündüz, ön (17), hava, mezar, şehit, baba, hasta (16), martı, alt, gelin, vatan (15), Tanrı, akşam, kor, pembe, ikindi, sokak, ayrılık, ilkbahar (14), güz, nehir, şafak (13), çimen, dolunay, fırtına, güz, orta, dış, düş, hatıra, hülya, sızı, beyaz (12), çınar, hazan, tan, alev, sene, şehir, diyar, kardeş, dil, sevinç (11), göl, kır, kaya, âlem, tepe, yamaç, köprü, türkü, hazan, rüya, yurt, millet (10), bahçe, çeşme, koy, köz, siyah, saat, koy, ana, âşık, kahır, bayrak, sonbahar (9), bozkır, bağ, kül, kum, ot, yosun, ölüm, Hakk, mazi, yuva, köşe, sine, keder, Türkiye, emekli, yas (8), kul, ayaz, buzul, çay, çiğdem, gurup, şimşek, tarih, gurup, sessizlik, çığlık, figan, tutku, sevgili, (7), burç, doğa, ırmak, karanlık, okyanus, sabah, volkan, şarkı, saz, Kur'an, yaş, çevre, peş, uç, burç, okyanus, mekân, eş, serap, bağır, arzu (6), akasya, cihan, çiğ, çakıl, kırağı, lav, lale, söğüt, uçurum, yanardağ, eylül, kuşluk, köy, aşağı, doruk, saray, his, utanç, pişmanlık, kaygı, âh, töre, mor, yeşil (5), nisan, çiğ, diken, etek (dağ), evren, fidan, kutup, kasırga, kumsal, mercan, menekşe, Samanyolu, sarmaşık, yerküre, tel, Azrail, mahşer, bayram, kitap, asır, süre, nokta, etek, sınır, coşku, saygı, sabır, korku, çaresizlik, matem, kuşku, hicran, murat, emek, kızıl (4), dua, ağıt, çayır, çağlayan, boran, derya, ebemkuşağı, gonca, kainat, kıvılcım, kıta, kardelen, kekik, toz, tomurcuk, yeryüzü, yatak (dere), yıldırım, Rab, ezan, iman, Cennet, inanç, secde, süreç, öğle, ilkyaz, kuytu, kıta, çadır, cadde, dönemeç, huzur, han, yokuş, çocuk, oğul, bebek, suskunluk, seda, sezgi, tebessüm, naz, keder, Türk, zafer, mutsuz, para, hak, doktor, kara (3), bina, boğaz, bayır, çoban, çam, damla, gelgit, gelincik, hanımeli, harman, kıyı, kale, kavak, küre, meyve, manzara, orman, ozan, seyyare, sürgün, şelale, tufan, tünel, uydu, yakamoz, fasıl, ezgi, nağme, kader, Cehennem, günah, Miraç, nur, Fatıha, din, kefen, yüzyıl, hafta, haziran, bina, sağ, sol, rıhtım, kıyı, boğaz, kale, meydan, Ekvator, şelale, seyyare, mesafe, zirve, başucu, avuç, dam, menzil kanyon, dergâh, hastane, feryat, melek, öfke, kin, ilham, haz, güven, ıstırap, ciğer, gazi, kâr, moda, ilaç, şifa, hastalık, efkâr (2), kahverengi, çamur, çorak, çevre, çalı, defne, elma, fesleğen, feza, gezegen, harabe, iklim, Jüpiter, kaktüs, kuyu, kalker, krater, karanfil, kaldırım, leylak, meşe, Merkür, Mars,

Merih, mah, Neptün, nilüfer, oluk, otlak, orkide, yeşillik, Plüton, papatya, rihtım, sur, Satürn, sarkıt dikit, sahra, sarnıç, siklamen, sümbül, servi, tünek, tarla, Uranüs, umman, uzay, Venüs, vaha, zemheri, zambak, turkuaz, müzik, saba, senfoni, ney, şehadet, cami, oruç, besmele, sevap, melek, minare, Kevser, sırat, Kabe, Hac, Cebrail, Mekke, Medine, mescit, Zebur, Davut, Tevrat, Musa, İncil, İsa, tasavvuf, ibadet, vecd, mabet, ecel, salavat, saniye, dönem, pazartesi, tarla, vitrin, market, Batı, Irak, dip, el, belde, kahve, bulvar, pencere, tandır, sedir, kucak, yerküre, merkez, zemin, kürsü, kuyu, çatı, zindan, gülşen, mesken, etraf, mahalle, sahne, kaldırım, durak, ahbap, komşu, akraba, hanım, yavru, bacı, inilti, lâl, yankı, peri, tahayyül, kırgın, nefret, emel, maşuk, tasa, hürmet, kasvet, üzüntü, üzgün, kararsızlık, şikâyet, telaş, heves, gam, elem, cefa, hicap, nâr, tasa, devlet, marş, ordu, ulus, Anadolu, halk, Türklük, ırk, savaş, Türkçe, köle, işçi, medeniyet, kanun, tabu, hukuk, ticaret, borç, enflasyon, toplum, miras, vergi, iflas, uygarlık, kontör, telefon, tören, maaş, dedikodu, sıtma, hemşire, iğne, tedavi, illet, hekim (1).

1.2.1.2. Sıfatlar

Nesneleri niteleme ve belirtme suretiyle karşılayan kelimeler olan sıfatların Nedim Uçar'ın şiirlerinde toplam kullanım sıklığı 1531'dir. Bu sıfatların birbirinden farklı olanlarının sayısı 243'tür.

Bunlar içerisinde kullanım frekansı bakımından ilk sırayı belirtme sıfatları alır. Bu tür sıfatların toplam frekansı 805'tir. Belirtme sıfatları içinde toplam kullanım sıklığı bakımında ilk sırayı ise belirsizlik sıfatları alır. Şair, farklı 10 sıfatı toplam 504 kez belirsizlik sıfatı görevi ile kullanmıştır. Burada toplam sayı ile tür sayısı arasında dikkate değer bir uçurum göze çarpmaktadır. Bu durum, "bir" sayı isminin belirsizlik sıfatı olarak 382 kez kullanılmasından kaynaklanmaktadır. Bu da şairin duygu ve ruh dünyasına "belirsizlik" kavramının yön vermesiyle açıklanabilir. Uçar, insanın mutlu olabilmesi, hayattan daha fazla zevk alabilmesi için dünyaya her zaman bilinen, belli açılardan bakmak yerine bazen de farklı bakış açılarını kullanması gerektiği düşüncesiyle "bir" ve diğer belirsizlik zamirlerini fazlaca kullanmış olabilir.

Şiirlerde geçen belirsizlik sıfatları ve toplam frekansları şu şekildedir: bir (382), her (94), başka (11), bütün (7), hiçbir, tüm (3), birkaç, bazı, nice, hep (1).

Şairin incelediğimiz şiirlerinde 5 farklı kelime, işaret sıfatı göreviyle 139 kez kullanılmıştır. Bunlar içerisinde en çok kullanılan ise “bu” kelimesidir: bu (82), şu (23), o (21), bunca (8), böyle (5).

Şiirlerde 16 farklı kelime, sayı sıfatı göreviyle 134 kez kullanılmıştır: iki (32), ilk (25), bir (22), bin (12), dört (11), yedi (8), beş (5), tek (4), kırk, üç (3), birer, çift, yarı (2), üçüncü, elli, dokuz (1).

İncelediğimiz şiirlerde soru sıfatı görevindeki kelimelerin azlığı ise dikkat çekmektedir. 5 farklı kelime, 28 kez soru sıfatı göreviyle kullanılmıştır. “Nasıl” kelimesi, şiirlerde sadece “sevda”, “sevgi” ve “imtihan” kelimelerini belirtmek suretiyle soru sıfatı kimliğine bürünmüştür. Burada şairin duyguları sorgulayıcı bir tutumuyla karşılaşmaktayız.

Bu **nasıl** bir sevdadır, bu **nasıl** imtihandır? (Şehidim)
Bilenler söylesin bu **nasıl** sevgi? (Özlemek)

Şiirlerde geçen soru sıfatları ve bunların toplam kullanım sıklığı şu şekildedir: nasıl (12), hangi (9), ne (4), kaç (2), kaçınıcı (1).

Şiirlerde geçen niteleme sıfatlarının sayısı da oldukça fazladır. Şair farklı 207 niteleme sıfatını toplam 726 defa kullanmıştır.

Bir doğa sevdalısı olan şair, aynı zamanda iyi bir gözlemcidir de. Çoğu insanın fark edemediği ayrıntıları fark edip kelimelerle âdeta resim çizmekte, bir ressam titizliğiyle tablosunu oluşturmaktadır. Şiirlerdeki niteleme sıfatlarının fazlalığı da onun bu ustalığının, kelimelerle oynayabilme gücünün bir sonucudur.

Bu sıfatlar ve frekansları şu şekildedir: sarı (48), kara (32), al (28), deli (29), mavi (27), son (24), karlı (23), beyaz, ak (18), yeşil (17), yeni (15), mor (14), yorgun (13), ince, yalancı, sıralı (10), eski (9), derin, tatlı, pembe (8), yanık (7), nazlı, siyah, sıcak, tez, açık (6), sevdalı, yavru, ıssız, ulu, dumanlı, büyük, vefalı, devasız (5), kızıl, yaşlı, serin, solgun, kısa, duvaklı, güzel acı, şanlı, yaralı, vefasız, ayrı (4), mutlu, buruk, renkli, boz, ılık, ürkek, şeyda, hüznü, dar, kuytu, orta, soğuk, aynı, solgun, gonca, narin, kuru, garip, sisli (3), zifiri, sade, yüce, lacivert, uzun, nemli, hülyalı, gerçek, coşkun, divane, dertli, isimsiz, suskun, koca, engin, süslü, yuvasız, hoyrat, yitik, perçemli, kızgın, kocaman, buruk, içten, içli, kutlu, zalim, gizli, ölümsüz, buğulu, kuytu, hazin, ara (2), ortak, gölgeli çılgın, yalnız, Şirinsiz, Keremsiz, Leylasız, dikensiz, doygun, sessiz, ala, gülkurusu, kahverengi, gri, yaldızlı, yaşlı, mahzun, geniş, sırmalı, eğri, yıkık, uçuk, billur, topal, güzide,

düz, türlü, yüksek, demli, yerli, soyka, asil, bağımsız, kırık, çorak, meçhul, körpe, kanatsız, kalın, ağır, uykusuz, benli, genç, duygusal, yalın, yoksul, zehirli, yetersiz, ölçüsüz, saf, dazlak, kirli, kambur, sahte, ziyan, kaygısız, aciz, fani, sadık, inançlı, emin, sayılı, kıraç, sonsuz, şanslı, siğ, göçmen, zamansız, mehtaplı, boş, dik, çaresiz, yağız, mayınlı, karanlık, anasız, kanlı, boranlı, baş, dertli, asmalı, taze, çürük, gagalı, olgun, kayalı, ışıklı, ebruli, yalçın, yetim, belalı, habersiz, kurşuni, susuz, beyhude, aşına, hisli, sınırsız, iyi, kötü, temiz, asırlık, sancılı, görkemli, zor, ön, çiçekli, akılsız (1).

1.2.1.3. Zarflar

Zarflar, zaman, yer, durum ve miktar isimleridir. Sıfatlar gibi zarflar da tek başlarına isimden başka bir şey değildir (Ergin: 1990, 244). Nedim Uçar'ın incelediğimiz şiirlerinde 98 farklı kelime 279 defa zarf göreviyle kullanılmıştır. Bunlardan en sık kullanılanı durum zarflarıdır. Şair, 54 farklı kelimeyi 123 kez durum zarfı göreviyle kullanmıştır.

Bu zarflar ve frekansları şu şekildedir: yine (17), sensiz (11), birden (9), ansızın (8), sessizce, uzun (6), umutla (5), uzak, boşuna, belki (3), sabırla, umarsız(ca), birlikte, asla, özgürce, artık, dar, habersiz(ce) (2), sanki, elbet, efkârımdan, hüznlerle, durmadan, sadece, yürekte, yalnız, temiz, gülecek, iyice, hüznü, gizlice, karda, yavaş, denk, sert, ayrı, umarsızca, saygısızca, yeni, başıboş, zor, hızla, karşılıksız, sırayla, sürekli, hasretle, ateşinle, sonradan, tersine, düşünmeden, mutlu, aslında, kimsesiz, artık (1).

Yukarıda değinildiği gibi çok iyi bir gözlemci olan şair, zamanın doğada oluşturduğu değişiklikleri, bu değişimlerin oluşma tarzlarını duygularıyla bütünleştirerek ustalıklı betimlemiştir. Bu durum, şairin durum zarflarını diğer zarf türlerine göre daha fazla kullanmasının sebebinde de ortaya koymaktadır.

Nedim Uçar'ın şiirlerinde zaman zarfları da sık kullanılmıştır. Şair, 36 farklı kelimeyi 86 kez zaman zarfı göreviyle kullanmıştır. Bu zarflar ve frekansları şu şekildedir: baharda (8), gece, erken, sonunda (6), şimdi, (5), yarın, akşamüstü, tez (4), sabah, içeri, gündüz, en (3), ilkbaharda, yokluğunda, asırlardır, şafakta, erkenden, önce, seherde (2), sonbaharda, ağustosta, uykularda, birazdan, günbegün, geç, kışta, bildir, her, hemen, zamansız, zamanla, yıllardır, ömrümce, dışarı, henüz, az, (1).

Çalışmamızın "Zaman ile İlgili Kavramlar" bölümünde de belirtildiği gibi şair, zamanın öneminin farkındadır. Duygu ve düşüncelerini âdeta içinde

bulunduğu zamanla özdeşleştirmiştir. Bu sebeple şiirlerinde zaman zarfları önemli yer tutar.

Durum ve zaman zarflarının dışında 3 farklı kelime 20 kez soru zarfı göreviyle, 4 farklı kelime 35 kez azlık-çokluk zarfı göreviyle ve “geri” kelimesi de 15 kez yer-yön zarfı göreviyle kullanılmıştır: nasıl (16), acep (3), nice (1); çok, hep (13), hiç (8), birazcık (1); geri (15).

1.2.1.4. Zamirler

Zamirler, nesnelere temsil veya işaret suretiyle karşılayan kelimelerdir (Ergin: 1990, 249). Nedim Uçar’ın şiirlerinde 19 farklı kelime, 705 defa zamir göreviyle kullanılmıştır. Bunlardan en sık kullanılanı şahıs zamirleridir. Şair, 5 şahıs zamirini 552 defa kullanmıştır. Çokluk 3. şahıs zamiri olan “onlar” kelimesine ise şiirlerinde hiç yer vermemiştir: sen (304), ben (186), biz (32), kendi (19), o (kişi) (11), siz (5).

Şair en çok “sen” ve “ben” zamirlerini kullanmıştır. Bu durum, onun diyalog ve hitap tekniğine verdiği önemi göstermesi bakımından dikkate değerdir.

Bunların dışında 12 farklı belgisiz zamiri 79 kez, 2 farklı soru kelimesini de 61 kez soru zamiri göreviyle kullanmıştır. Bu zamirlerin frekansları şu şekildedir: ne (42), kim, kimse (19), burada (17), bu (12), o (işaret) (7), biri(si) (6), kimi (5), şu (4), herkes (3), şey, hepsi (2), çoğu, başkası (1).

1.2.2. Fiiller

Fiiller, bir oluş, bir kılış ya da bir durum gösteren kelimelerdir. Dillerin söz varlığının önemli bir bölümünü tutan fiiller, Nedim Uçar’ın şiirlerinde de oldukça fazladır. Şairin incelediğimiz dört kitabındaki şiirlerinde kullandığı fiillerin toplam sayısı 3046, bunların birbirinden farklı olanlarının sayısı 415’tir. Birleşik ve deyimleşmiş fiillerin sayısı ise 386’dır. Şairin kullanmış olduğu fiillere bütüncü bir yaklaşımla baktığımız zaman bu fiillerin çoğunlukla oluş ve durum gösteren fiiller olduğunu söyleyebiliriz. Onun şiirlerinde duygu ve hayallerine yoğun olarak yer vermesi ve bunu yaparken de çoğunlukla doğadaki olaylardan yararlanması dikkate alınırsa bu durum çok doğal karşılanabilir. Ancak kılış bildiren fiiller de küçümsenemeyecek kadar çoktur.

Şairin şiirlerinde hareket unsurlarının oldukça sık görülmesi, onun hareketli bir yaşam tarzına sahip olmasının bir sonucu da olabilir. Bu sebeple

şairin fiil kullanmadığı şiiri bulunmamaktadır. Ancak fiil sayısının çok az olduğu şiirleri mevcuttur. "Yakarış", "Ya Muhammed" bu şiirlerinden bazılarıdır.

İncelediğimiz şiirlerde geçen fiiller ve bunların kullanım sıklıkları şu şekildedir: gel- (142), ol- (112), de- (94), bul- (53), düş-, geç- (52), dön-, gül- (51), yaz- (44), bil- (42), kal-, söyle- (38), es- (34), aç-, sor- (31), bit-, ver- (30), bekle-, bırak- (29), gör- (28), çık-, din-, özle- (26), sakla-, sev- (27), dök- (25), ağla-, uç-, yet- (23), çek-, al-, say-, tut-, yaşa-, yan- (22), bak-, dur-, sil-, unut- (21), benze-, git- (20), ara-, sür-, vur- (18), dol- in-, karış-, uza- (17), anlat- (16), çal-, del-, getir-, küs-, kur- (15), ak-, iste-, ıslan-, kes-, sön-, yak-, yık- (14), bağla-, başla-, düşün-, gönder-, gir-, kuru-, sığ-, yaslan- (13), duy-, ekle-, san-, süz-, uyan-, yitir- (12), coş-, dinle- iç-, konuş-, öl-, ser-, üşü- (11), at-, bat-, deşiş-, kat-, sol-, taşı-, yağ-, yürü- (10), anla-, çök-, çevir-, doğ-, dal-, sun-, salın-, tüken- (9), avut-, an-, böl-, çak-, dayan-, hislen-, ör-, seç-, sarar-, taş-, tanı- (8), alın-, dağla-, inle- kır-, koş-, öğret-, tutuş-, tutul-, var-, yap- (7), boya-, bürü-, canlan-, doy-, dokun-, gizle-, götür-, gez-, koş-, öt-, oku-, öde-, sal-, tak-, yor-, yarala- (6), alış-, aş-, art-, büyü-, çoğal-, çürü-, çağla-, dolan-, durul-, hatırla-, işle-, kaz-, kavur-, piş-, sakla-, sus-, süslen-, tara-, ulaş-,üz-, uyu-, vurul-, yarış-, yüz-, yıka- (5), aldır-, barış-, bağışla-, buluş-, çalış-, çınla-, çöz-, çile-, dolaş-, dile-, giy-, hüzünlen-, inan-, kok-, koy-, kon-, ört-, sın-, sök-, sık-, sez-, tat-, ürper-, yeşer-, yüksel-, yüz- (4), ağır-, bin-, bük-, bulan-, çiz-, çatla-, dillen-, eri-, eğ-, ez-, fırla-, göç-, gözle-, giy-, havalan-, kuşat-, kaç-, kay-, kovala-, kucakla-, oyna-, öğren-, savur-, seslen-, soy-, şaş-, savrul-, söyleş-, saç-, sürün-, tüt-, tüket-, uslan-, yol-, yırt-, yatış-, yalvar- (3), arzula-, ayıkla-, atış-, ayır-, buyur-, buğulan-, bulaş-, beslen-, biç-, çağır-, darıl-, doğrul-, dağıt-, don-, dinlen-, ele-, ek-, güreş-, ger-, haykır-, irkil-, kokla-, kiskan-, kana-, kapla-, kan-, karar-, kop-, kız-, kırış-, kurtar-, közle-, kutla-, mele-, okşa-, puslan-, patla-, pulla-, sızıla-, sayıkla-, sağ-, sat-, tatlan-, ufal-, yokla-, zorlaş-, yakış-, yüklen-, yolla-, yerleş-, yut- (2), ada-, andır-, as-, ayrıl-, allan-, aldan-, arın-, büyüle-, bele-, beze-, buyur-, bas-, buğulan-, buy-, belirt-, birleş-, boyla-, bozul-, bitiş-, buruş-, bağır-, bayıl-, bık-, bez-, barın-, cıvılda-, çat-, dağıl-, diril-,dik-, donat-, devril-, doku-, düzel-, düşle-, derle-, dolaş-, deş-, donan-, devir-, dizil-, diklen-, eğlen-, esirge-, er-, göllen-, gülümse-, göver-, genişle-, gürleş-, gürle-, göm-, ger-, hızlan-, hazırla-, izle-, ısıt-, ilerle-, ısın-, ışı-, kazan-, kıy-, kazı-, kışla-, korun-, korlaş-, küllen-, kapan-, kapat-, kısıl-, kanatlan-, kirlat-, kaynaş-, kayna-

kuşan-, katlan-, kayır-, kolla-, kükre-, köpür-, kilitlen-, kandır-, küçül-, küçümse-, kalk-, kullan-, kahırlan-, nazlan-, özen-,öp-, otur-, oyalan-, önle-, parla-, perçinlen-, payla-, paslan-, rastla-, sark-, şenlen-, sevdalan-, sınan-, savun-, sığın-, şekillen-, savur-, şakı-, şahlan-, sıva-, soğut-, sav-, sallan-, serinle-, saplan-, sakın-, sula-, toz-, tekle-, taşla-, terle-, titre-, tazele-, toplan-, üleş-, umutlan-, uy-, uğurla-, yaklaş-, yapış-, yanaş-, yat-, yokla-, yoğrul-, yakar-, zorla-, yarat-, yetiş-, yenile-, yakın-, yücel-, yer- (1).

1.2.3. Edatlar

Nedim Uçar'ın şiirlerinde anlamları olmayan sadece gramer vazifeleri bulunan kelimelerin toplam kullanım sıklığı 540'tır. Edat, bağlaç ve ünlem olarak adlandırılan bu tür kelimeler, birlikte kullanıldıkları kelimelerin, kelime gruplarının ve cümlelerin kullanılışlarına ve ifade kabiliyetlerine yardım eder (Ergin: 1990, 328-329).

Şiirdeki görevli kelimeler ve bunların kullanım sıklıkları şu şekildedir: da/ de (149), gibi (91), ile (+le) (89), ki (54), için (28), değil (24), bile (23), doğru (18), kadar (10), eyvah (7), karşı, ne...ne de (6), ya (5), beri, ya .... ya da vay, ey, ah (3), sadece, amma, be hey (2), ama, ve, hem ...hem de, mademki, aman (1).

1.3. Nedim Uçar'ın Şiirlerinde Edebî Sanatlar

Anlatımı güçlü kılan, ifadeye estetik bir yön veren edebî sanatlar, Nedim Uçar'ın şiirlerinde de sık sık kendini göstermektedir. Şair, şiirlerinde pek çok edebî sanata başvurmuştur. Ancak bazıları daha sık kullanılmıştır. Biz, çalışmamızda sık kullanılan sanatlar üzerinde durduk.

1.3.1. Teşbih

Şairin şiirlerinde en çok başvurduğu söz sanatlarından biri teşbih (benzetme) sanatıdır. Şair duygularını, hayallerini daha çok doğa unsurlarına benzeterek iç dünyasını yansıtmaya yolunu seçmiştir. İncelenen şiirlerde yapılan benzetme örneklerinden bazıları aşağıdadır.

İlkbahar tutkusu büyüler beni,
Gelin kıza benzer toprağın teni. (Bahar Tutkusu)
Suların cilaladığı bir çakıl taşı gibiyim,
Hıçkırın pınarın ayağında yosun tutmayan. (Özgürce Sevmek)
Sevda yüreğimde bir ürkek ceylan,
Bulutlar süvari, yeller küheylân. (Bahar Rüzgârı)
Bir suçum var ise başışla beni,
Allah' a ulaşan yol anneciğim. (Anneciğim)

1.3.2. İstiare

Bir şeyi kendi adının dışında, türlü yönlerden benzediği başka bir şeyin adıyla anma sanatıdır. Açık, kapalı ve yaygın istiare olmak üzere üç çeşidi bulunmaktadır. Açık istiare, benzetme öğelerinden yalnız benzetmelik (kendisine benzetilen) ile yapılan istiaresidir ki bizim incelediğimiz şiirlerde istiaresinin daha çok bu türü bulunmaktadır (Dilçin: 1992, 412-415).

Doğum ile başlar sancı,
Biri yolcu, biri hancı. (Dünya Yalan)
Ruhumu okşayan tatlı sesinde,
Aşkımız beslenir can kafesimde. (Sensizlik Seninle)

1.3.3. Teşhis

Teşhis (kişileştirme), insan dışındaki varlık ve kavramlara insana ait özellikler yüklenmesiyle yapılan edebî sanattır. Tabiat unsurlarının canlandırılması, Nedim Uçar'ın şiirlerinde sık rastlanan bir durumdur.

Toprağın kokusu güle karışır,
Çayır çimen, diken ile barışır. (Bahar Tutkusu)
Ağaçlar yeşerir, tacını takar,
Güneş tabiata gülerek bakar. (Bahar Tutkusu)
Bulutlar başını almış gidiyor,
Yayladan öteye dağa küs gibi. (Küs Gibi)
Balık cevap verdi yorgun martıya,
Suyun yükü ağır, gelmez tartıya. (Yarım Kalan Sohbet)
Yüreğim yanıyor, sinem yaralı,
Bulutlar ağlıyor, bahtı karalı. (Dönüşü Olmayan Yol)
Mehtabın ışığı gülde salınır,
Yolum uzak desem dağlar alınır. (Bulutlar Kaybolur)

1.3.4. Telmih

Şiirlerde konu ile ilgili olarak tarihten bir olay ya da kişilerden söz edilmesi olarak açıklanabilen telmih sanatının örneklerine Uçar'ın şiirlerinde de zaman zaman rastlanmaktadır.

Bir garip âşığı Ferhat Dağı'nda,
Şirinsiz yolları lütfen geri ver. (Lütfen Geri Ver)
Ateşler içinde yanarken Aslı,
Keremsiz gülleri lütfen geri ver. (Lütfen Geri Ver)

Mecnun'un sevdası düşerken dile,
Leylasız çölleri lütfen geri ver. (Lütfen Geri Ver)
Ovada ilkbahar, dağ başında kar,
Cephenin önünde Nene Hatun var. (Erzurum Tabyaları'nda)

1.3.5. Tecahül-i Arif

Bir olay ya da durumun ne olduğunun bilinmesine rağmen bilinmiyormuş gibi ifade edilmesiyle yapılan sanat tecahül-i arif sanatıdır. Şair anlatımına farklı bir renk katmak için bu sanattan da yararlanmıştı.

Gözlerin çok mu güzel,
Bana mı öyle geliyor?
Bakışların kalbimi,
Kurşun gibi deliyor.(Gözlerin Çok mu Güzel)
İçimdeki yalnızlığın, adını,
Gurbet miydi, sıla mıydı unuttum.
Alamadım şu dünyanın tadını,
Hasret miydi, çile miydi unuttum. (Unuttum)

1.3.6. Hüsn-i Ta'lil

Hüsn-i ta'lil, olayın asıl sebebi dışında güzel bir sebebe bağlanması sanatıdır. İncelenen şiirlerde zaman zaman bu sanatın izlerine rastlanmaktadır.

Ak köpükler sahillere vurunca,
Gözlerine gök mavisini bulaşır. (Allı Turnam)
Beklerken ayakta mezar taşları,
Gidenler geriye dönmüyor anne. (Sensizlik)

1.3.7. Tezat

İki düşünce, duygu ve hayal arasında birbirine karşıt olan nitelikleri bir arada söyleme sanatıdır (Dilçin: 1992, 449). İncelediğimiz şiirlerde de bu sanattan yararlanılmıştır.

Tanıdık çehreler yakın, ama yabancı,
Sular tadı yitik, meyvalar mayhoş,
Bu karmaşa içinde neler yok ki?
Kimi mutlu, kimi mutsuz, kimi de sarhoş. (Yitik Şehirler)
Göz ucunda ufukların çizgisi,
Gün burcunda martıların sezgisi,
Bozulurken kutupların yazgısı,
Değişmeyen değişimdir umutlar. (Değişmeyen Değişim)

1.3.8. İstifham

Sözü, sorulan şeye cevap isteme amacını gütmeyen, duyguyu ve anlamı güçlendirmek için soru biçiminde söylemektir (Dilçin: 1992, 456). Uçar, şiirlerinde sık sık bu sanattan yararlanmıştı.

Gölgeli buluta dağ mı dayanır?
Yağmurlar ovaya indiği zaman. (Bahar Tutkusu)
Yaban elde sensiz nasıl kalınır,
Yüreğimi hasret bastığı zaman. (Bulutlar Kaybolur)
Benlikten arınıp yola gelmezsen,
Yüreğin aşk ile mutlu atar mı? (İbadet Yetmez)

1.3.9. İrsâl-i Mesel

Söylenen bir düşünceyi inandırmak ve pekiştirmek amacıyla söze bir atasözü ya da atasözü değerinde bir örnek katma sanatıdır (Dilçin: 1992, 464). İncelenen şiirlerde zaman zaman bu sanatın örnekleriyle karşılaşılmıştır.

Ne de güzel söylemişler zamanla,
Bir kurşunla iki düşman vurulmaz.
Anladım ki bu yalancı dünyada,
Ev üstüne yeni bir ev kurulmaz. (Ev Üstüne Ev)
Biri methederken birisi yerer,
Biri düşünmeden ruhunu gerer,
Birisini namına ipe, un serer,
Her sözün içinde kahr bulunur. (Sözdeki Kahr)

1.4.0. Mübalağa

Bir sözün etkisini güçlendirmek amacıyla bir şeyi, ya olamayacağı bir biçimde anlatma ya da olduğundan pek çok veya pek az gösterme sanatıdır (Dilçin: 1992, 447). Şairin şiirlerinden seçtiğimiz örnekleri aşağıdadır.

İçimde ateşler yanıp sönüyor,
Gurbetin kahrını çektim de geldim. (Geldim)
Gökyüzünde yağmur olur çilersin,
Bir bakışla dağı taşı delersin. (Etme Gönül)
Nedim'in derdine dayanmaz dağlar,
Gecenin koinunda bulutlar ağlar. (Gün Batar)

1.4.1. Nida

Bu sanat, şairin çok duygulanması ve heyecanlanması sonucunu doğuran olayları ve varlıkları göz önüne getirip “ey, hey” gibi ünlemlerle onlara seslenmesidir (Dilçin: 1992, 453).

Yüreği imanlı ey hamiyetli,
Ellerin semada söyle kimlesin. (Söyle Kiminlesin)
Be, hey deli gönül çekil aradan,
Dallar gazel döker sarı üstüne. (Üstüne)

Sonuç

Nedim Uçar’ın “Dünya Bir Dostluk Bahçesi”, “Umutlar Sevmekle Başlar”, “Gün Işığında Zaman” ve “Sılaya Özlem” adlı dört şiir kitabındaki 266 şiiri üzerine yapılan bu çalışmada, şiirlerdeki kelimeler, işlevleri ve içerikleri açısından değerlendirilip kelime aileleri oluşturulmuştur. Sık kullanılan kelimeler, şairin ruh dünyası, nesnelere, kavramları ve dünyayı algılayışı ile ilgili önemli işaretlerdir. Bu sebeple kelime aileleri oluşturulurken bu sıklıklardan faydalanılmıştır.

Şairin şiirlerinde kullandığı kelimelere bütüncü bir yaklaşımla bakıldığında onun tabiat ile ilgili kavramlara çok fazla yer verdiği görülür. Şiirlerin çoğunda hangi konuda yazılmış olursa olsun mutlaka bir tabiat tasviri karşımıza çıkar. Şiirleri kelimelerle çizilmiş bir resim gibidir âdeta.

Nedim Uçar’ın kullandığı kelimeler, hayatının her dönemine ait izler taşır. Yıllarca hasret kaldığı annesi, özlemini çektiği memleketi, gezip gördüğü veya sevdiği yerler her seferinde farklı bir tatla karşımıza çıkar.

Türk halk edebiyatı ozan geleneğinin günümüzdeki temsilcisi olarak değerlendirebileceğimiz Nedim Uçar, açık, sade ve içten bir söyleyişle dilin bütün imkânlarından faydalanarak zengin bir kavramlar dünyası oluşturmuştur. Sıkça başvurduğu söz sanatları, kullandığı deyimler ve yöresel ifadeler, şiirlerine ayrı bir renk katmıştır. Şairin şiirlerinde kullandığı kelimelerden yola çıkarak ortaya koyduğumuz bu hususlar, Nedim Uçar’ın şiir dünyasına farklı bir pencereden bakmamızı sağlamıştır.

Kaynakça

Aksan, Doğan (1998). *Her Yönüyle Dil Ana Çizgileriyle Dilbilim*. Ankara: TDK Yayınları.

Dilçin, Cem (1992), *Örneklerle Türk Şiir Bilgisi*, TDK Yayınları, Ankara.

- Ergin, Muharrem (1990). *Türk Dil Bilgisi*. İstanbul: Bayrak Yayınları.
- Uçar, Nedim (1993a). *Gün Işığında Zaman*. Eskişehir: As Ofset.
- Uçar, Nedim (1993b). *Dünya Bir Dostluk Bahçesi*. Eskişehir: As Ofset.
- Uçar, Nedim (2000). *Umutlar Sevmekle Başlar*. Eskişehir: Uğur Ofset.
- Uçar, Nedim (2010a). *Sılaya Özlem "Şiirler"*. Eskişehir: Özdemir Ofset.
- Uçar, Nedim (2010b). *Gönlümün İrmakları "Dörtlükler"*. Eskişehir: Özdemir Ofset.
- Yelok, Veli Savaş (2008). "Erkin Vahidov'un Kelime Dünyasına Bir Bakış". *The Journal of International Social Research* 3, 442-470.